

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΠΛΑΤΩΝ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΩΝ

ἘΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΤΟΜΟΣ Ζ΄.

Ὅτι δὲ περὶ τοῦ τοῦ Πλάτωνος ἔργου
βούλευται ἢ περὶ ποιήσεως καὶ ἀποδοῦ καὶ
τῶν αὐτοῦ ἐπιπέπων. (Ἰδὲ τὸ ἔργον).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Χ. Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΣ

—
1884

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

ΥΠΟΔΕΗΜΑ ΕΚΘΕΣΕΩΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΑΙΔΑΣ.

(Συνέχ. ἴδε προηγ. φυλλάδιον).

Ἡ εἰσοδος μου εἰς τὸ σχολεῖον.

**Πότε συνέβη τοῦτο ; Χθὲς εἰσῆλθον εἰς τὸ σχολεῖον (σειρὰ ἐν-
κειῶν).**

1. *Τί προηγήθη τῆς εἰσόδου μου ;*

Ἠγέρθην ἐγκαίρως. Ἡ μήτηρ μου με ἐνέδυσεν ἐπιμελέστερον τοῦ συνήθους. Ἄρου ἕκαμα τὴν προσευχὴν μου (προσευχὴν) καὶ προσευμάτισα, ἐρέσθην ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου εἰς τὸ σχολεῖον.

2. *Τί συνέβη ἐν τῷ σχολείῳ ;*

Ἐν αὐτῷ εὔρον πολλοὺς παῖδας. Εὐθὺς μετὰ τὴν κροῦσιν τοῦ κώδωνος εἰσῆλθεν ὁ διδάσκαλος. Μᾶς ἐχαιρέτισεν, ὑπηγόρευτε τὸ πρόγραμμα τῶν μαθητῶν, τὰ ὀνόματα τῶν βιβλίων, τὰ ὅποια ἐχρειαζόμεθα καὶ ἀνέγνωτε τελευταῖον τὸν κανονισμόν. Ἐπειτα ἀπελύθημεν.

3. *Τί συνέβη ἕτερον ;*

Ὅτε ἔφθασα εἰς τὸν οἶκον, διηγήθην πάντα εἰς τοὺς γονεῖς μου.

Ὁ διδάσκαλος ἀπαιτεῖ παρὰ τοῦ μαθητοῦ μόνον τὰ κυριότις γράμματα γεγραμμένα νὰ ἀναγνώσῃ· δεύτερος μαθητῆς ἀναγινώσκει ἕστερον τὰ μικροῖς γράμματα καὶ ὁ διδάσκαλος παρατηρεῖ, ὅτι τοῦτο εἶνε ἡ κυρία ἐκθεσις. Ἐπειτα ἀναγινώσκει μόνος τὴν ἐργασίαν βραδέως.

Τί δὲν εἶνε καλὸν ἐν τῷ ἔργῳ ;

(Οἱ πλεῖστοι τῶν μαθητῶν θὰ προσκόψωσιν εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην).

Ὁ διδάσκαλος. Ἀνάγνωσον ἐτι ἀπαξ τὴν πρώτην καὶ δευτέραν πρότασιν μόνος!—Τί λέγετε εἰς τὴν πρώτην;

Μαθ. «Ὅτι χθὲς εἰσηλθον εἰς τὸ σχολεῖον.»

Διδ. Τί εἰς τὴν δευτέραν;

Μαθ. «Ὅτι ἐγκαίρως ἠγέρθη.»

Διδ. Ἀλλὰ τί συνέβη ἀληθῶς κατὰ πρῶτον, ἢ εἰσόδος ἢ ἡ ἔγερσις;

Μαθ. «Ἡ ἔγερσις.»

Διδ. Τί πρέπει λοιπὸν νὰ κάμωμεν;

Μαθ. «Πρέπει νὰ γράψωμεν κατὰ πρῶτον τὴν δευτέραν πρότασιν.»

Διδ. Ὄρθως. Ἀλλ' ὅμως τοῦτο δὲν ἔχει καλῶς, ἐπομένως θὰ προσπαθήσω ἐγὼ νὰ μεταβάλλω τὰς προτάσεις κατ' ἄλλον τρόπον,— ὁ διδάσκαλος ἐξαλείφει τὴν δευτέραν καὶ τρίτην πρότασιν καὶ ἀντ' αὐτῶν γράφει «Σήμερον ἠγέρθη πολὺ πρῶτ' καὶ ὑπὸ τῆς μητρὸς μου ἐπιμελέστερον τοῦ συνήθους ἐνεδύθη. Πρέπει νὰ παραλείψωμεν καὶ τὴν λέξιν «τελευταῖον;»

Μαθ. «Μάλιστα, οἷότι δὲν ἦτο τὸ τελευταῖον, τὸ ὅποιον ἔκαμεν ὁ διδάσκαλος, ὅτε ἀνέγνωσεν εἰς ἡμᾶς τὸν κανονισμόν, ἀλλὰ τὸ τελευταῖον ἦτο, ὅτι μᾶς ἀπέλυσεν.»

Τότε ἄς ἀπαλείψωμεν καὶ τὴν λέξιν «τελευταῖον.»

Τὴν ἔκθεσιν πρέπει νὰ ἀντιγράψητε εἰς τὸ καθαρὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ σας. Ἀλλὰ οὐχί, ὅπως τώρα τὴν βλέπετε ἐπὶ τοῦ πίνακος, ἀλλὰ κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον: Ἐν τῇ πρώτῃ σειρᾷ γράφετε τὴν χρονολογίαν, ἡ δευτέρα μένει κενή, ἐν τῇ τρίτῃ γράφετε τὴν ἐπιγραφήν, ἡ τετάρτη μένει πάλιν κενή, ἐν τῇ πέμπτῃ τίθεται ἡ πρώτη ἐρώτησις.

Α. Πότε ἐγένετο τὸ συμβάν;

Ἐν τῇ ἕκτῃ.

Β. Ἀκολουθία ἐννοιῶν.

Ἐν τῇ ἐβδόμῃ ὀλίγον ὑπίσω:

1. Τί προηγέθη τῆς εἰσόδου μου;

Ἐν τῇ ὀγδόῃ:

2. Τί συνέβη ἐν τῷ σχολείῳ ;

Ἐν τῇ ἐνάτῃ.

3. Τί συνέβη ὕστερον ;

Ἐν τῇ δεκάτῃ ἀρχίσατε ἔμπροσθεν παρὰ τὸ περιθώριον καὶ γράφετε πᾶν ὅ,τι ἀνήκει εἰς τὴν κυρίαν ἐκθεσιν ἀπὸ τῆς λέξεως « γῆρας » μέχρι τῆς λέξεως « γονεῖς » ἀνευ διακοπῆς.—

2. Βρονταὶ καὶ κεραυνοὶ κατὰ τὴν διάσκεψιν τοῦ μαθήματος.

Σ χ έ δ ι ο ν

1. Πότε συνέβησαν βρονταὶ καὶ κεραυνοί ;
2. Ἡ πρόοδος των
 - α' Ποῖα φαινόμενα προηγήθησαν τούτων ;
 - β' Πῶς προῆλθεν ὁ κακὸς καιρὸς ;
 - γ' Ποίαν μεταβολὴν ἐπήνεγκεν οὗτος ;

Δ ι ε ξ α γ ω γ ή.

Σήμερον πρωτὶ διεκόπη τὸ μάθημα δια δυνατῶν βροντῶν καὶ ἀστραπῶν. Μέχρι τῆς ὥρας καθ' ἣν ἐπορευόμεθα εἰς τὸ σχολεῖον ἦτο πολλὴ ζέστη. Ἐν τῇ τάξει ὁ διδάσκαλος εἶχε κλείσει τὰ παραθυρόφυλλα καὶ εἶχεν ἀνοίξει τὴν θύραν. Τότε ἐξηρανίσθη ὁ ἥλιος, καὶ ἐγένετο σκότος. Ἠνεώξαμεν ὀλίγω τὰ παραθυρόφυλλα καὶ ἐβλέπομεν τὰ μαῦρα νέφη ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἦδη ἤστραψε καὶ ἐπηκολούθησε δυνατὴ βροντὴ. Ἠρχισε νὰ βρέχη ῥαγδαίως. Τότε ἐγένετο σκότος, ὥστε δὲν ἠδυνάμεθα πλέον νὰ γράψωμεν. Τέλος ἔπαυσεν ἡ βροχὴ. Ἐγένετο πάλιν αἰθρία. Ὁ κακὸς καιρὸς παρήλθεν. Ἠνεώξαμεν πάλιν τὰ παραθυρόφυλλα καὶ ἠὺχαριστούμεθα, διότι ἦτο πόσω εὐχάριστος ἡ δρόσος.

3. Ἡ πρώτη χειμὼν.

Σ χ έ δ ι ο ν.

1. Ποίας μεταβολῆς ἔβλεπον ὁ χειμῶν ;
2. Πότε παρετήρησα τὰς πρώτας νεφάδας ;

3. Ὅποιαν ὄψιν παρείχον αἱ ὁδοὶ καὶ
4. Τί ἐπραττον αἱ παῖδες ;
5. Ποῖον ἀποτέλεσμα ἔσχε τοῦτο τὸ παιγνίδιον ;

Διεξήγησις.

Ὁ χειμὼν ἐφθασεν ἤδη· αἱ ἡμέραι εἶναι σύντομοι, καὶ ὁ οὐρανὸς θολερὸς. Χθὲς μετὰ μεσημέριαν ἰστάμην εἰς τὸ παράθυρον καὶ ἐβλέπον ἐξω. Ἐνταῦθα παρετήρησα μεταξύ τῶν σταγόνων τῆς βροχῆς κάτι τι λευκόν. Αἱ νιφάδες, αἱ ὁποῖαι ἐπιπτον ἐπὶ τῆς γῆς, δὲν ἔμενον καὶ τοιαῦται, ἀλλὰ μετεβάλλοντο εἰς ὕδωρ. Ὅτε σήμερον τὴν πρωίαν ἐπορεύθην εἰς τὸ σχολεῖον, ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς εἶχεν ἐξαπλωθῆ λευκὸν στρώμα ἐκ χιόνος. Καὶ ὁ τόπος, ἐν ᾧ ἐπαίζομεν, ἦτο ἐσκεπασμένος ὑπὸ χιόνος. Πολλοὶ παῖδες ἔκαμνον σφαίρας ἐκ ταύτης, καὶ ἐγὼ ἐδοκίμασα τὸ αὐτό. Αἱ γειῆρές μου ἔγειναν πολὺ ψυχραὶ καὶ σχεδὸν ἐπάγωσαν, ἀλλ' ἐθερμάνθησαν τώρα.

Ἡ ἑορτὴ τῶν γενεθλίων τοῦ βασιλέως.

1. Πότε γίνεται ἡ τελετὴ αὕτη ;
2. Ποῖαι προετοιμασίαι γίνονται ;
3. Τὰ καθ' ἕκαστα τῆς ἑορτῆς.

(ἀκολουθεῖ)

E. ΓΑΛΛΗΣ.

Ὁ διδάσκαλος τοῦ 14 αἰῶνος ἐν Ἰσπανίᾳ.

Ἡ θέσις τῶν διδασκάλων ἐν Ἰσπανίᾳ κατὰ τὸν 14 αἰῶνα οὐδαμῶς δύναται νὰ παραβληθῆ πρὸς τὴν νῦν τοῦ αἰῶνος τοῦ πολιτισμοῦ. Ἐρρίκος ἐκ Τρανσταμάρης, βασιλεὺς τῆς Καστιλίας, ἐξέδωκε διάταγμα κατὰ τὸν 14 αἰῶνα, ὅπερ ἀνενεοῦτο ὑπὸ τῶν Ἰσπανῶν βασιλέων μέχρι Καρόλου τοῦ IV (1788—1808) ἔχον οὕτω: